

BORSSZEM JANKÓ

A RÉGI VARÁZSVESSZŐ ...

... legyintésére bizonyosan most is eltűnne a gonosz muszka s át az ujjában hozzája szegődött olasz fők-ördög. Csakhogy nincs aki legyintsen.

FUSIO

USIÓRÓL szól az ének:
Föl, glédába ifjak vének,
Rendben sorakozzatok!
Perczet lesni ügyesen ki,
Mikor el ne késsék senki,
Hozni új áldozatot.

Mert új áldozat kell immár,
A hon többet el nem bir már;
Urak, rajtatok a sor!
Fenn az égen felhő készül,
Lenn a földön ezer vész ül,
Vigyázzunk mert eltipor!

Ne szavak fölött vitázzunk,
(Frázisoktól már mind fáznak.)
Erős akarát a fő!
Ha van hajlam, tiszta szándék,
Szeretet a hon iránt még,
A megoldás maga jó.

Homogén avagy objectiv,
Vagy bár micsoda neven hiv:
Füst! — Fő a hazafiság!
Bárki jöjjön, bárki menjen,
Csak az ország ne szenvedjen,
És ne piruljon tovább!

B. J.

Budapesti hetirend.

Hétfő: Nulla dies sine scandalum.

Kedd: Két ujságíró összehunzolja egymást.

Szerda: Három hirlapíró leleplezi egymást.

Csütörtök: Megjelent s minden könyvkereskedésben kapható: »Magyar journalisticai szótár. Nélkülözhetlen segédkönyv. II. füzet. Aljas-tól Bitang-ig.

Péntek: A szennyest a szomszédban mossák.

Szombat: Egymás nudításain röhögnek. Ez a legújabb duellum.

Suttyomberky Dárius

a helyhezet szignaturájáról.

Haza mindenelőtt!

Képeszme:

A pártonkívüli képviselők, mint parasztleányok utczahosszat muzsikáltatják magukat.

Jobbra: csárda. Rajta e felírás: »Szabadelvű becsali«. Az ajtóban Tisza Kálmán és Falk Miksa, amaz mint csárdás gazda, ez utóbbi mint csapos lány.

Baloldalt: csapszék. Homlokzatán olvasható: »Apponyi csárda.« Küszöbén Szilágyi és Apponyi kínálják a honmentőket.

Nem tudják a felsőházat hová költöztetni? Pedig a legalkalmasabb helyet igen könnyű volna megtalálni. Ez a felső ház — mostani reformálatlan alakjában — a padlásra való, oda is a kémény mögé.

A suttyomberki casinóhoz tegnap a következő sürgöny érkezett:

Budapest. jan. 8. Zichy és Várady a legújabb leleplezések olvastakor így kiáltottak fel: »Hodie mihi, crach tibi!«

Pakolj Pista!

A leleplezési hecznek folytatása nem lehet más, mint hogy orvosi vizsgálat alá vétessék ki mit evett s ivott. Csak így lehet az igazságot a belekből és — vesékből kiolvasni.

Pfű!
Ha nem volnék ugyanis ott-hon, azt mondanám:

Hirdetmény.

A SZÜNNI nem akaró leleplezések következtében a főváros területén annyi szemét gyűlt össze, hogy a köztisztasági személyzet — illetőleg a rendes szeméthordó közegek nem győznek mindent eltakarítani. Meghagyatik ennél fogva szigoruan mindenkinek, hogy különbeni bírság, esetleg fogsági büntetés terhe mellett — jövőre saját ajtaja előtt söpörni ne terheltecsék.

Budapest főváros tanácsa.

A HATÁRSZELEN.

— Eredeti sürgöny. —

Károgó hollóseregtől jüldöztetve neki dühödött a medve, s a szomszéd bikába, sasba akar bele kötni.

Egy nap Végh Ignác életéből.

-- Saját följegyzései szerint. --

A kilencz óraker fölkeltem, nehogy tán a nyomozó rendőrség ágyamban csipjen meg, mert az korán szokott megjelenni, ha valakire fáj a foga. Igen meg voltam ijedve, mikor csakugyan betoppan hozzám egy komiszárius és rám förmed, hogy: »Ön Végh Ignác?« Nem tudtam hamarjában: hogy tagadjam el magamat, így hát németül válaszoltam: »Ich heisse Ignatz Végh.« Végh Ignácnak Ignatz Végh épen a megfordítottja, így hát én nem lehetek az, akit ő keres. Gondolá és elment.

De most már szöktem hazulról. A póstára mentem, levelet adni föl. Egyszerű levél is elég jó lett volna, de én inkább ajánlottat küldtem, melynek hátuljára nevemet föl kelle írnom: »Végh Ignác,« olvasá a hivatalnok és nagyon megnézett, de nem szólt.

Azután az életbiztosító társulathoz mentem és életemet 10,000 frtra biztosítottam. A vizsgáló orvos épen a nyomozó levelet olvasta, melyben személyem szabatosan le van írva, így hát meg sem vizsgálta ábrázatomat, hanem egyenesen a rendőri leírást igtatta be a biztosító levélbe. Még azt a viczet csinálta, hogy: Hadd működjék közre a policzáj az ön polizzájában. Igen jó vicz.

Kimenet a kristóftéri rendőrtől tüzet kértem szivaromnak; adott is. Azután a városházára mentem és beültem a tanácsterembe, hol a közgyűlés tagjai valamely ritkán megjelenő tagnak tartottak. Onnan a rendőri hivatalba mentem, hol a rokkant rendőrök gyámoltására megindított adakozások ívére nevemet 10 forinttal együtt följegyeztem.

Épen mikor onnan kimegyek, két drabant hozza az elfogott Végh Ignácot. Valami szegény örült annak állította és bekísértette magát. Hiába mondtam nekik, hogy az az ember csak örült lehet, mert Végh Ignác én vagyok; még avval fenyegetőzték, hogy ha még egyszer mondom, bezárnak a rendőrség tévutra vezetése miatt. Így hát isten nevében elmentem.

Ebéd előtt a Váczi-utcán sétáltam egy óráig s jókedvemben folyvást ezt az általam költött új népdalt dúdoltam hangosan:

Végh Ignác vagyok én,
Váczi utcát járom én,
Drabant, rendőr, policzáj —
Egyiket se bánom én.

Egy jólelkű drabant meg is szólított és intett, hogy ilyesmit ne daloljak, mert valamelyik butább kollegája meg találja hallani s még bekísér; ő persze tudja, hogy én nem vagyok Végh Ignác.

Azután bementem egy borbélyhoz. A mint ez államat borotválja, elkezdti hogy: »nini, önnek épen olyan dudorodása van az alsó ajkán, mint a személyleírás szerint Végh Ignácnak.« — »Szakasztott olyan«, mondom. Erre egy ur, ki épen a szomszéd széken nyiratta a haját, figyelmes lesz, oda jön és szintén megnézi a dudoromat, mert aszondja: ő rendőrségi tollnok és tudni akarja,

hogy minő az ilyen dudorodás? Hátha arról aztán megismeri valahol Végh Ignácot.

Az Angol királynőnél ebédeltam, aztán a Koronába mentem fekete kávéra. Ép ott találom a tollnokomat. Egymáshoz ülünk, szidja azt az ármányos Véghet, aztán proponál egy tarokkot. Jó, mondom, de hol a harmadik? Hát elhivatja hamar a megyeházi porkolábot, ki igen jó tarokkista. Így hárman szépecskén fogdostuk a pagátlit magam helyett.

Azután a korszón sétáltam, hol többnyire Végh Ignác nyomtalan eltüntéről beszélgetett a közönség. Onnan kimentem a Népszínházba, hol már coupletet is énekeltek rám. Persze, én tapsoltam neki lehangosabban.

A Szikszayban vacsoráltam. Ott rám ismert valaki és föladott egy künn ácsorgó rendőrnek. Az bejön, megnéz és azt mondja, hogy: »Ez nem Végh.« — »De hiszen személyesen ismerem«, állítja a gaz földadó. »Különb a személyleírásnak is megfelel.« — »Épen azért nem ő«, mondja a furfangos rendőr, »mert az igazi Végh mindenestre úgy elváltoztatta az ábrázatát, hogy ez idő szerint a rendőri személyleírásnak legkevésbé sem felel meg.« És kiment.

Mikor haza megyek, a házmesterem megszólít: »Ejnye, Végh ur, hát itt mi fityeg a kabátján?« Hát a lakásom czimtáblája volt, aranybetűs nevémmel. Reggel ugyanis levettem és zsebre dugtam, nehogy az ajtón szemét szurja a netalán fölvetődő nyomozóknak. Aztán nyilván kicsuszott a zsebemből és szögeivel beleakadva a kabát kelméjébe, ott lógott egész nap a világ szemelátára. Hihetetlen, hogy el nem árult!

KATHEDRAI BÖLCSESSÉGEK

József nádor Kecskemét követeinek, kik annak sz. k. várossá emeltetését kérték, mondá: »Uraim, ha Önök sz. k. városok volnának« ...

*

Uraim, higyétek el, nem jó mindent demokratikus alapra fektetni ... (Három nappal a nemesítés után.)

*

Ha meghaltam, akkor is mondani fogom, mennyire szerettem a magyar ifjúságot.

*

Nyilvános vizsga alkalmával kérdi a tanító: »Kovács Menyhért, hány lakosa van Budapestnek összesen?« A szabatos válasz ez volt: »300,000«. Amire az examinátor a közönséghez fordulva, fontoskodó arcczal így szól: »Ez hivatalos kimutatás. Azonban, fájdalom! ez naponkint változik, mert p. ha egy lakos meghal, akkor mindjárt tetemesen hanyatlak a létszám; de szerencsére születnek is.

*

Ezen egyenletből az x magától kiesik.

Kóbi Blau az ügyvédnél.

— Herr Doktor! Orvos ur!

— Nem vagyok én orvos.

— Nem orvos? Mihelest Doktor, hát orvos. Nu, és ön nem arvasalja a peres bajokat? Hoztam magának egy pert!... aj, paj! ez aztán a pör!... még ilyen pürt soha se látott, soha se hallott.

Az egész Terézia-város ide fog csődölni magához, ha megnyeri.

Olyan híres ember lesz magából, mint, was soll ich ihnen sagen? — mint a Wahrmann!.. — De maga engemet nem is ösmeri... én vagyok a Kóbi Blau fűkortes a zöld szerezsen otczából, tessék megkérdezni az én barátomat a Jókeji!.. Herr Doktor, orvos ur, én fogok magának csinálni ollejan klientelet, hogy fogja tartani mért üt segédet... Az edigi ügyvédemet elcsaptam. Mért csaptam el? Megmondom. A molt héten a kávéházba látam klabreázozni... Azt gondultam a gota öti meg engemet. Nicht hat er gekennt onfangen! Fűvette 9-esre és megbokta, jó van! De fűvette kvart belára és mégis megbokta? — skandál! pih soll er wern! És egy ollejan család, egy olejan gazember akar leni a Kóbi Blau ügyvédje!... Irtam neki: küszönje meg hogy föl nem adom az ügyvédi kabinetnek... S még ő kéri költségre!.. Az öszer fizetek illejen svindlernek egy hatost... De nem is eztet okorok elbeszélni... a Moczl Tulpen-thallal van pürüm... Orvos ur, maj én megmudum magának, hogy kül azt sinálni. Most nócz esztende ótaztam Szügedre, mikor a víz még nem volt ollejan drága. Valami Pap Mihályal beszéltem; ä gestheidter Mensch! nagy joriszt, aki már akor vút királyi jegyzü, mikor még jegyzö nem is existirozta. Az beszélt nekem egy eset... ganz ä so mint az enyim... Orvos ur!.. ich bin äch ä joriszt,

és ha bele kerül 25 forintba is, beszéljen a val a törvénnyel és hónap be kel adva leni... wie meiszt van lehe? Bele ötközik a törvénybe? Hiszen ha nem ötközne bele a törvénybe, minek akor nekem egy ügyvédek? Aztán kérem aztat ugy kel sinálni, a hogy én fogok magának mondani. Orvos ur, ne legyen megsértve... aztat én joban értek... Elüleget adjam?.. Elüleget nem adok. Orvosleben, mi jotja eszibe? En ide hozom magának az egész Terézia-város, és a mi több: én hozok magának egy pert és mag a kér elüleget?..

Börzeviczy W. M. élczei.

A felvidéken hogy mekkora az inség, legjobban kitünik abból, hogy még a jég is meginduk (*Erst kommen die schwachen!*)

A berlini kongresszus megengedte Ausztria-Magyarországnak, hogy a vaskapu szabályozása esetére ott vámot szedhesen. Ami természetes is, mert kapunyitáért mindig »spergeld« jár. (*Ein haus-meisterhafter Witz!*)

A börzén történt. Valaki épen a jó kedvetem irigyli. »Nevetséges«, felelém; »hogy lehetne az ember ebben a hausseban baissimista!« (*Rente gleich um ein Viertel gefallen.*)

Mekkora zajt csapnak a czár ellen intézett dynamitos merényletről! Pedig mindössze csak egy légvonatról volt szó. (*Für die Russen gut genug.*)

Hogyha én Alfonsónak volnék, mint legkatholikusabb király, elrendelném, hogy alattvalóim ezentul így mondják a miatyánkot: »Ne nos inducas in attentationem!« (*Soll ich leben, feun!*)

A főváros területén annyira szaporodik a betörés, hogy előbb-utóbb a legnagyobb számú bolt lesz a kira-b o l t. (*Weh!*)

Elkészt vicz: Mikor Ráth Károlyt ismét megválasztották főpolgármesternek, azt mondtam neki: »Nem csoda: Uns Allen ist guter Ráth theuer!« (*Schon lang bläht mich dieser zurückgetretene Witz. Jetzt ist mir leuchter!*)

Még olyan tudatlan emberek is találkoznak, akik nem értik meg az orosz csapat-központosítások indokait. Hisz mindenki tudja a fizikából, hogy a hideg összevonja a testeket; természetesen a hadtesteket is. (*Glänzend!*)

Liszt Ferencz kanonok lett. Ez a fortissimo Piano az egyházi méltóságokat valóban jár t s z v a nyeri el. (*Gott über di Welt!*)

Meg vagyok győződve, hogy Haynald csak azért vállalta el a delegáció elnökségét, hogy fűvészeti ismereteit gyarapítsa. (*Ist er ein Kirchenferscht, soll er's derrathen!*)

MUSEUMI FALFESTMÉNY.

— Πουλερικός ελεφεστι Αυγυστός φιάτ α δελεγατιωβα. —

A

UGIAS istállójában dombokba^e gyülemlt
Rettenetes szemetet kardjának élire hányni,
Fölszall Vindobonába a herkuli ifju legottan.
Bölcs-mosolyogva tekint le reája az apja s igen szól:
Csak te repülj delegátusom, addig meg se pihenvén,
Mig a ministeri székbe

(az inscriptio csak eddig van.)

Gazdasági napló januárra.

A sok szerencsekivánók miatt az ember még azt a kis szerencsét is megunhatná, a mi je van. Mily jó volna, ha az év január másodikán kezdődnék. *)

*

E hóban teljesülni fognak mindazok az ígérek, melyeket akkorra adtak, majd h a f a g y. **)

*

*) Nem használ az semmit sem. Jan. 15-ig mindig i-je van. A szerk.
**) Már ez sem igaz. Nemo profeta in Jancone. A szerk.

Az éhes állatoknak pedig tokáját kell vakarni, mert a vakarás a fele-takarmánnyal fölér.

*

A hizó sertések leölelendők s Bécsbe küldendők.

*

Az utcán melegebb van, mint a szobában; némely embernek a bundája melegebb mint a szive.

*

Nagyszerű előkészületek a farsangra; a családapa verbungra megy

Vén proféta.

Gr. TELEKI SÁNDOR.

Ez a Petöfi Sándor »eleven« grófja. Ilyennek kapta le öt hevenyén 1850-ben egy francia barátja. A Bernát Gazi bácsi hagyatékából Gyulai Pál révén váltotta magához Borsszem Jankó. Ma Teleki Sándor már nem a Petöfi, hanem a Petöfiak grófja lett és azonkívül elmés író. Amít, hogy így esett, magyarázza meg Szana Tamás. Teleki Sándor koltói kastélya volt Petöfi költői laka. A megszorult poétának ő volt fölszabáditója. Annyi érdem, hogy megtehették érte bárónak.

Két „leleplezendő“, aki nem fél.

Széchenyi István } szobrai.
Deák Ferencz }

CYCLOPEDIA.

Csapat: a szolgabíró. — *Elszánt:* a paraszt. — *Hatalom:* trágyadomb. — *Izlik:* a száj. — *Méhész:* a bába. — *Meglepő:* a por. — *Partie:* fecske. — *Szinkör:* koszoru. — *Tisztázat:* mikor a hadnagy ur az esőben egreczérotat.

Arvizionális füllentések.

- Az árvizes bizottság szorgalmasan ülész.
*
- Az árvizes bizottság minden előleges intézkedést idejekorán megtesz.
*
- Az árvizes bizottság nem várja be a végveszély perczeit.
*
- Az árvizes bizottság ébren van s rágalom róla azt híresztelni, hogy csak akkor fog fölébredni, mikor a víz már a bizottsági ülés-termet is elöntötte.

Pohárköszöntés.

A maga nagy ebédjén Suess tanár tiszteletére elmondta:

Börzevicy W. M.

Uraim! Poharamat kedves vendégem Dr. Suess egészségére emelem. Ugy hiszem jobbat nem is kívánhatok neki, mintha azt kívánom, hogy az általa tervezett csatornák mihamarább kiépüljenek, vagy más szóval: hogy tervei vízzé váljanak. (Sehr gut!) Örök emléktű Széchenyink meghalt, méltó utódja még nem találkozott; de ha tisztelt vendégem hajlandó volna nevét Suessényire (Ausgeszeuchnet!) Suessényire változtatni, elfogadnám őt Széchenyi utódjául. Die Nichtregulierung des eusernen Thores wäre eune euserne Thorheut! (Merkwerdig!) Hoch az én, a mi tisztelt vendégünk! Éljen az euserne Regula-Thor! (Zajos tetszés.)

ÁRVÍZIÓ.

— Saját Barilárfárinktól. —

A megújult árvízveszély elhárítása tulajdonképp nem is olyan nehéz, mint a szakférfiak — saccus a non saccando — vélik. Hanem az igaz, hogy ez ügyben folyvást nagyon könnyelműen dolgoznak. Lám, a külföldi szakférfiakat csak holmi vaskoronával ruházták föl, pedig télire az arany gyapjat szivesebben fogadták volna el s akkor többet is tettek volna a fővárosért. Aztán a polytechnikumot sem változtatták még át hydrotechnikummá, holott erre van legnagyobb szükségünk. Mily fél rendszabály továbbá az, hogy a pinczék csa-

tornáinak betömését rendeli el az árvíz-bizottság, a pinczerek csatornáit pedig szépen nyitva hagyja? A Duna szabályozása pedig kétségkívül egy nagy sajtóhibának bizonyulván be; épen a »Borsszem Jankó« korrektorait, kik pedig elég szakértők, nem hívták meg a korrekció munkálataihoz. Mindezek vérfagyasztó, vagy legalább vízfagyasztó dolgok, amit már az is bizonyít, hogy a Duna Donaueschingentől Szulináig befagyott, ami máskülönbön bizonyosan nem fordult volna elő. De nézzünk másfelé is. A Szulinát említettük épen. Lám, ha a tömérdek palaczkkal kelő szulini vizet Szulinánál meritenék a Dunából s onnan küldenék világra: a Duna vize soha szem nőhetne meg akkorára, hogy félni kelljen kiöntésétől. De meg Baját, mely körül a jég mindig föl-torlódik, ép oly kevéssé sietnek lerombolni, úgy hogy nem is Baja többé, hanem Nagy-Bajom. A téli kikötőt meg olyan furcsán csinálták meg, hogy az inkább bekötő, mert ugyszólván beköti a Duna egyik száját. A soroksári töltést illetőleg pedig most átfurásról, miről tanakodnak, pedig ott csak az a baj, hogy azt földből hányták, nem pedig nitroglycerin töltést helyeztek oda, melyet esetleg egyetlenegy szál gyufával föl lehetne robbantani. Persze, hogy ilyen gazdálkodás mellett Soroksár nem-sokára már nem czipóiról, hanem czipóiról lesz híres, mert oda holmi nyakig érő árvíz-czipó kell majd nemzeti viseletnek. Ezeket akartuk hamarjában elmondani a szempont szempontjából. Videant consules et főkonzules!

Oroszországból.

Motto: Sose bánom ha egy hangot se tanulsz, csak a lezckédet tudd.

rev. Málnai néhai tanár.

Uj aera! A lengyeleknek a következő fontos engedmények tétettek:

1. Szabad sajtó! A sajtók szabadok, de a nyomtatványok ezentul is előleges cenzura alá kerülnek.
2. Minden jelentékenyebb városban egy-egy lap fölszabadított az előleges cenzura alól, hogy a közvélemény korlátlanul nyilatkozhasse, minek támogatására a szerkesztőségek egy-egy szotnya kozákokat kaptak kvártélyba.

3. Minden lengyelnek szabadságában áll anyanyelvén gondolkodni. Elhet vele az iskolában is, de akkor elcsapják. Használhatja bíróság vagy hatóság előtt — csakhogy ily esetekben bezárják.

4. Szabad a lengyelnek tetszés szerint dohányozni — de jól vigyázzon, hogy valami orosz ne fumigáljon, különben le fog pipáltatni.

5. Senkitem köteles nyáron bundát viselni, ami ugyan nem egészen új engedmény, mert eddig sem kötelezett senkit; de a lengyel-muszka »főhér lap« betöltésére alkalmas konzesszió lévén, beigtattatott.

6. A lengyelek bátran jóllakhatnak, ha van miből.
7. Ihatnak is, ameddig telik.

Pétervárott szilárdan hiszik, hogy e nagylelkű konzessziókkal örök hálára kötelezik és megnyergelhetik a lengyelt — ellentünk.

Újévi üdvözlét.

Hajdan, ha jött olykor énekelni kedvem,
Vastag Tisza László rólad énekeltem.
Jó kedvre derítél engem hébe-korba:
Kedvem ki is öntém a Borsszem Jankóba:

Mikor Tréfórt által hitvány gebe lovad
Státus szekerébe nyügnék befogattad;
S a gazdák Egylete rútt caputjává tett,
Midőn gazdaságod, hiteled nullá lett;
Kálvinisták ügye, hogy indult bomlásnak
Kurátorra tettek még nagyobb romlásnak;
Midőn Bethlen Gábor híres intézetét
Nagy fennyen »a beszéd ezüstjével« mentéd
S a r a n y a te benned oly védőre akadt,
Hogy öt év alatt majd pótrája se maradt:
Láttam az eszed szük és a hájad jó nagy,
Nem néztelek rosznak, sőt azt hittem, jó vagy.
És a gonosz világ, ez a hamis fripon,
Bolonddá tesz s kaczag bohóságaidon.
Torz-alakot váltott lelkemben a világ!
Én is arra jöttem: nősza kacagni hát!
Nem veszünk belé, ha kissé rád fizetünk,
Éljünk vig életet, ameddig élhetünk!

* * *

Ezt énekeltem én . . . de most már villa-pont.
Bolonddá mi teszünk téged, avagy viszont?
Mikor »Kis birtokos Földhitelintézet«
Pénze után sirva, miattad, már nézhet,
T e k a c z a g s z o t t hagyod, ha pénze elfogyott
S gondod alá adjuk az »országost«, nagyot.
Rajta László! most van a magyarnak kedve,
Fogyatékán minden pénze és hitelje:
Pénzügyminiszterré, hidd, megteszen téged
Gondja, aggodalma így ér aztán véget!
Mig ez idő eljön, hallgasson az ének,
Megéneklek ezt is, ha még kissé élek!

Vén székely póéta.

Zombor 1000, 800, 70, 9 Karáchony.

Szreberni brate Jankó,

Talán csak nem kiestem gráciából? hogy soká nem irtam.*) Kipótólok most inep alata, mer ráírek. Anyi sok eszevisza tertínte hogy alig bírok hun kezdenyi.

Légfékip jó hogy van božity.

Bukara Ora praszicza, tyurka, guszka, patka pilyitya i zéc és ra még egy kis makovszki kéc. Kezbekezbá egy kis pitye.

Szip napok letíntik Bácsmegye lathatarán. Szubatički deputacia! meghodíftunk elnekministert mindenfile pártot is

*) Dehogy este ki, csak kiszorulta csepet.

A szerkeszté.

hegyibe Madarász Jozsepet. Mig bibornoktul se nem filunk, se semifile bornoktul, csak filokszératul ki gyalázatosab mint egyptusi kilencz csapás, is kihez kipest sáska, poloska is svábbogár csupa gyenyerisig. Bele kelene tenyi litániába mikor kántor énekl: »oszlobodi nász goszpodnie.«

Deczember 18-ikba vota vármegyén optyinárgyilis, is elhatározták vármegyeházt kiípitenyi; csag Vincze Latinovity iz Borsód nem elhatározta. Csag aba ata egyezisit, hogy új vármegyehéz frontyát dunyhákal felikesítsenek. Hanem in ugy hiszek hogy ez mig se nem jó ilene.

Zentán meg muta legelét felosztoták, felakarnak oszlatnyi rendezet tanácsot is.

Sztó hilyada apellata! ez még se nem járja. Várost ledegredálnyi falunak, ipen ojan mindha lesz gyenyeralisbül puczmajsztor, vagy plébobul harangozó, vagy kultuszminis-terbül nipdanító.

Nem tudom hogy leszink városi restelacioval maj megírok maganak eril mindent ha megtertentinte.

Erilnek leginkáb hidegnek snajczók! merd lehet sliczáni. Plebonak is van neki slicza de jigre ritkán kijárja, inkáb job szereti más foglalkozás mit lehet elvigeznyi bent meleg szobába. Segrestyis eszezyijete ugy is temirdek apro- pít neki — holbereczvelvire. Nem tudom megajándíkozot e már klerust fotografiával ornyatusba? Mig »Kis bért« se nem láttam tebfilekípen leportrizva, mint plebót, pedig az kapja nálátú te »párbir.«

Zenyim másik jóbarát meg ugy henczeg mintha vona i pater Lonkay, pedig csak jeb-Lonkay. Napokba megkelkezett muzsája is magzattal uton utfilén dicsekette, erilte neki mint a bolond anak, ami meg van másik embernek is. Kípzélje csak kicsufolja Pántát, mert bort szeretem. Hád mig van ojan bolond ki nem szereti?

Most pedig levilt befejezek is kívánok boldog ineplist. Majd ujvire gratulálok. Csokolok zifiaszony kezit és maradok maganak jó barát

ZOMBORÁ CZ PANTA
bunyeváz tudós e. c. t.

Ártatlan beszélgetés.

Kurta. Budapestet megint az árviz fenyegeti.
Fejes. Egy kis víz annak a sok piszoknak, amit ott felhordtak —, nem fog megártani.

RÉBUSZOK.

Andaligo hölgy a parkban, uszálya sópirt a gyöbör, azt
hímnéd. Pedig löháton ill s partpája ropogtatja az abrakot.

Nem cserc-bogarak — hanem csercberelő sváb asszo-
nyok, amint a hevívársárról haza tipognak Buda-Keszire.

CSODABOGÁR.

— Egy ügyvéd papíros-kosarából. —

Tekintetes B., adóm tutára hogy a Hetingertől kaptam Levelet és ara kér engemet hogy ara kért hogy Várjan Még Most Még füzetni nem tud Most Mert a Lanja férhez ment ara kéri hogy lasan ként ki füzeti.

Maradék tisztelete

P. János
Város hídvég.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

H. L. (D. Fldv.) Köszönet a becses küldeményért. Nem sajnáltuk apró betűtől azt a kis szemkópást. Csak mentől sürűbben! —

„Coburg hadastyán“. Sose bántsuk szegény öregek ártatlan katonásdját! A gyermek ismétlődik az aggban. — O. B. (Bpst.) Pedig az mégis úgy van; e népdalt: »téli nyáron pusztan az én lakásom«, Tompa írta s nem Lisznyai. — V. (N.-Szt.-Miklós.) Az az előfizetési ajajveszélés, mely a maga jó voltáért az országot akarja contributióba tenni, ritkítja párját. Beszél a nemzeti nyelv szent örökéről, palladiumról... s hajlandó a lapját, ha nem kap elég magyar előfizetőt, nem e t ü l kiadni. Ha nem lesz neki elég előfizetője, akkor megérdemli a magyar nemzet, hogy »fát vágjanak a hátán, mert rabszolga népek született.« De mégis reményli, hogy föltámad e nép mint a kőszáli sas, mely a felhők táborából »(onnént) repüli le érzelmeit.« Dejszen, egyebet hullat le onnan a kőszáli sas; nem is ártana, ha egy kicsi belőle a n. szt.-miklósi magyar hetilap szerkesztőjének az orrára pottyanna. De jó neve is van neki: »Schreyer«. — K. R. (Kpsz.) A mi Zomborác Pantánkon ki nem fog. Kár is utánozni, de még kárabb sérteni. Azért hát nem is közöljük. — Vki. Nem kerülte ki szemes Vigyázó Laczink figyelmét, hogy Simonyi Zsigmond az ő »Anti-barbarus«-ának 54. lapján a »tanár« szót mint magyartalant elítéli, a czimlapon pedig takarosan odabigyeszti a neve alá hogy »tanár«. De hát Laczita nem melte tífni, mejt ha maholnap Szimonyi tanáj bácsi elejibe jár, mēd med isz találna éjeztetni vele. Azt is észje vette, hogy Jókai Mór az »Uj földes ur« 2. köt. 49 l. a »miniature«-t úgy írja hogy »mignature«, meg hogy ráfogja a zsidókra, hogy »Adonái«-t nem mervén kimondani, »Jehováh«-t kiáltanak. Pedig megfordítva áll a dolog: Jehováh írnak, de a jukra nem veszik soha. De hát Laczi csak erős esetekkel szeret foglalkozni. — N. (Klsv.) A megelőző önnök is szól. — K. (B. Új.) Nem elég bolond. — X. Bizony hirtelenében magunk is megaprehendáltunk volna a »quodlibetért«. Vannak bizonyos latin szók, amelyek a sürű használatban teljesen elvesztették ethimologikus értelmüket. Ha csak egyéb baj nem esett ott az önök áldott vidékén. — Gy. F. Hogy mi a »Sárrét« ez. lapot is olvassuk, azt komolyan nem kívánhatjátólunk. Karácsoni verse különben nagyon meghatotta szívünk alatt a diaphragmát. — „Csodabogarász“. F. A. azért még bevált volna, mert valóban kevesen vannak ott abban a nagytornyu s abban a másik czifra házban, kik oly szabatosan írnak magyarul. S végre egy Jókai, Salamon F., és Horváth B. bizonyítványára hivatkozni mért ne volna szabad? Hányan dicselkedhetnek ilyen nyomós ajánlatokkal a boldog nyertesek közt? Ami persze nem gátolta meg F. A. urat abban, hogy nagyot buk-jék. Vagy tán épen ezért? — Szemes. Parodia-é vagy másolat? Mindakét esetben szükségünk van az eredetire. — Pipiske. A deési fűszeres magyar hirdetése közepén ott ragyog a »schwarze Katz«, hogy rugná meg Tones Ferencz és Ede urakat! A többiből majd csak közölgetünk egyet-mást; de módjával, mert nem csupán csoda-bogárral, bolondgombával él a »B. J. közönsége. — 24. sz. pályaőr. Elég tisztességesen van az megírva. Végre a hazai pályagörök nem tarthatnak a legjobb magyar stylisták közé.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a fínom borok kedvelőivel tudatni, hogy a **londoni, párisi, bécsi** világiállításon **elsőrendű kitüntetésben** részesült

Tófalvi Riesling
boraimból

Lápossy F. és Társa

borkereskedőknél Deák-utca 5. és Egyetem-utca 2. sz.

bizományi raktárt tartok, hol is ezen borok valódi minőségben és eredeti árban kaphatók.

Maros-Vásárhely, 1879. december hó

Báró Apór Károly.

TITKOLT SZERELEM.

REGÉNY.

IRTA

IFJ. ÁBRÁNYI KORNÉL.

Két kötetben. — Ára 2 frt 40 kr.

Ábrányinak e regénye a jelen társadalmi életből van merítve. Meséje a magyar arisztokrácia légkörében játszódik, mely légkör a maga jellemző sajátágaiban épp oly érdekesítőleg mint művészileg van jellemezve. Főalakjai gróf Dálnoki Albert és neje Elza, és gróf Báthori Aurél. Az Elza és Aurél közt támadó szerelem, mely végzetes erővel fejlődik, képezi a regény alapját. Nemcsak egy költőileg, s minden részletében ragyogó phantáziával, és mély reflexiókkal előadott történet ez, hanem egyszersmind, egy lélektani probléma megoldása. Az t. i. hogy bármily nemesek legyenek is az ellenéne, bár mennyire szigorun ellenérik az érzelmeiket, a szerelem szenvedélye képes földúlni a helyzet összhangját, s a földűlt összhangban legyőzni minden ellenállást: de ugyanakkor a saját bukása is elérkeztet, s maga is megsemmisül. Főlép e regényben az aristokratikus osztálynak csaknem minden tipikus alakja, egy a férfimint a nő-világból. A salonok versengése, az arisztokratikus elvek, szokások, és a kaszinói élet. A regény első része egy bájos szerelmi idyll, mely falun játszódik, s a szerelem fejlődése össze van kötve a politikai élet harczaival. A második kötet a személyek csatája, mely Budapesten játszódik. A regényben előforduló, s egészen élethű alakok, s érdekesebbnél érdekesebb helyzetek rajzai, melyek mindvégig nemcsak ébren tartják, de egészen lebilincselik a figyelmet, párosulnak a jeles szerzőnek már általánosan e ismert és kedvelt szellemes, szingazdag, és ötletektől ragyogó irályával, — s egészben véve bármely érdekes francia regénnyel kiállja a versenyt, s a magyar regényirodalomnak diszére válik.

GÖRÖG TŰZ

Elbeszélések mindenféle igazhívó népek történetéből.

IRTA JÓKAI MÓR.

Három kötet, — ára a három kötetnek 3 frt.

Az elzárt gyámleány.

Vig elbeszélés.

IRTA DEGRÉ ALAJOS.

Ára 90 krajczár.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

MAGYAR BAZÁR

mint

A NŐK MUNKAKÖRE

című illusztrált szépirodalmi divatlapra.

A NŐKÉPZŐ-, GAZDASSZONY- ÉS NŐIPAREGYLET HIVATALOS KOZLÖNYERE.

Lapunk tizennegyedik évfolyamának végéhez érve, annak tisztelt pártolóit további szives támogatásra hívjuk fel.

Aki a M. Bazárt néhány év óta tartja, észreveheti, hogy annak tartalma évről évre értékben nyer s hogy mellékleteinek szépsége és gazdagsága minden évben emelkedik. Mindig többet adtunk, mint a mennyit ígértünk, s így történt, hogy a M. Bazár most már gyakran négy rendezen azonban három diszes és értékes melléklettel jelenik meg.

A három melléklet, mely minden számhoz csatolatik: **egy pompás színezett párisi divatkép, két oldal regénymelléklet és egy mintaiv szabásrajzokkal**, azonban többnyire egy negyedik melléklettel is bír, mely nagy **kivágott szabásrajz**, vagy pedig diszes **himző mintából** áll.

Lapunk szépirodalmi részében folyvást emelkedett irányú s egyszersmind mulattató olvasmánnyal gondoskodunk. Adunk regényeket és beszéleket, költeményeket és tárczaczkákat a legjobb bel- és külföldi íróktól, külön rovatokat a divat, kertészet, háztartás, etnikette és szépitészet köréből, míg gazdag tartalmu borítékunk mulattató talányokon kívül ezer jó tanácssal szolgál egyes olvasóinknak.

Lapunk divatrésze hoz pompás toilletteket, és új és izlésteljes kézmunkákat, a készítmönd oly részletes leírásával, mely még a kevéssé szakavatottakat is azoknak utánzására képesíti, úgy, hogy bátran mondhatjuk, mikép a M. Bazár százszer is kifizeti az érte áldozott csekély költséget.

Csak arra kérjük még tisztelt előfizetőinket, lennének szivesek előfizetésüket minél előbb beküldeni, hogy a lap szétküldésében rendetlenség ne történjék.

Előfizetési feltételek a Magyar Bazárra

Evévenként 10 frt

Félévenként 5 frt

Negyedévenként 2 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzek az alulírt kiadóhivatalnak legelőszörűben postautalvánnyal küldhetők.

A M. Bazár kiadóhivatala.

Továbbá:

Megbízható, nyájas és önzetlen biztos gyógykezelés tekintetéből ez intézet különösen ajánlható.

Dr. Leitner

36 év óta fenálló

rendelés-intézetében

Pesten 3 dobuteza 14. szám, titkos, sőt idült betegségeket, az önfertőzésnek minden következményeit, tehetetlenséget, stricturákat, minden női betegségeket, fehérfolyást és bőrbajokat, rüh 2 óra alatt levéllég is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít, anélkül, hogy a beteg hivatásában akadályozva volna és csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteltétit. Rendel naponkint d. u. 2—5-ig és este 7—10 óráig.

Érdekesítő fényképek urak számára!

20 db 2 frt. Színezve 4 frt.
40 » 3 » » 8 »

Érdekes stereoskop cab. képek 10 darab 3 frt o. é.

Megküldi vámentesen
Grünbaum Niksa, Berlin C.
Jerusalem-strasse 34.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapesten (Ferencziek tere 3. sz.)

megjelent s általa minden könyvkereskedésben kapható:

MADÁCH IMRE

ÖSSZES MŰVEI.

Kiadta: **GYULAI PÁL.**

A költő arcképevel.

Három erős kötet, ára füzve 7 frt 50 kr.

Diszes angolvásonkötésben aranyfémzettel 10 frt.

A magyar nemzeti irodalom

történeti ismertetése.

Összeállította

BEÖTHY ZSOLT.

A középiskolák VI., VII., VIII., osztálya számára.

I. kötet.

A legregibb időktől Kisfaludy Károlyig.

Második javított és bővített kiadás.

Ára 2 frt.

Továbbá:

MOLIÈRE MŰVEI:

- A szeleburdi. Ford. Paulay E. — A kellethenek. Ford. Kemény K. — Scapin csinyei, a Sicilliai. Ford. Puky J. Egy kötetben frt 40 kr.
- A nők iskolája. Fordította Szász Károly 40 kr.
- A kénytelen házasság. Fordította Szász Károly 40 kr.
- A nők iskolájának bírálata. Ford. Szász Károly. 40 kr.
- A férjek iskolája. Fordította Szász Károly 40 kr.
- Sganarella, vagy azt hiszi, hogy meg van esalva. Fordította Szász Károly 40 kr.

MAGYARORSZÁG és a NAGYVILÁG

1880-dik évi folyamára.

Az újévvel lapunk tizenhete-dik évfolyamának lépi át küszöbét. Hosszu pályáján mindig híven megmaradt azon kitűzött célja mellett, hogy gondosan megválasztott tartalommal a kiállítás csínja tekintetében egyaránt kitűnő családi lapjává váljék a magyar olvasó-közönségnek. Szerkesztő és kiadóhivatal az újévben fokozott munkát és áldozatkészséget fognak e célra fordítani. Oly fényes írói kör szellemi támogatásával indul meg a »Magyarország és a Nagyvilág« új évfolyama, a minő még eddig egyetlen magyar képes lap köré sem csoportosult. Legnagyobb regényírónk: Jókai Mór, nagybecsű közleménnyel fogja az újévben lapunkat megtisztelni. Közéletünk egyik kiváló jelesének, Falk Miksának a magyar irodalom terén rég pihenő tollához is szerencsésjeik leendő az új folyamban olvasóinknak. A magyar nemzeti múzeum nagyérdemű igazgatója: Pulszky Ferencz szives ígéretét bírjuk, hogy emlékiratainak az 1847—48. évekre vonatkozó részéből, mielőtt önálló kötetben megjelenék, a legérdekesebb szakaszok egyikét lapunk fogja közölhetni. Molnár Aladártól becses tanulmányt fogunk hozni a magyar tudós-társaság megalapításáról, melynek ez évben üljük meg fél évszázados emlékét; Zichy Antaltól igen érdekes közleményt Széchenyi István gróf naplójegyzetéből; Kaas Ivor bárótól népmeséi cikkeket; Pázmány Dénestől párisi rajzokat; Balázs Sándortól társadalmi életképeket stb. stb. Ágai Adolf szelle

A »Magyarország és a Nagyvilág« megjelenik: hetenként a legdiszesebben kiállított két nagy iven, úgy szintén füzetes kiadásban is (Tizennégy-tizennégy naponként egy-egy füzet).

A tartalom nagy bősége s a diszes kiállítás dacára újévtől kezdve az eddigénél jóval csekélyebb összegre szabtuk az előfizetési árt, hogy lehetővé tegyük lapunknak minél szélesebb körben való elterjedését.

Előfizetési ár:

Egész évre	8 frt.	Negyedévre	2 frt.
Félévre	4 frt.	Egy füzet ára	35 kr.

Az előfizetési pénzek, levezészerűben postautalványon, a »Magyarország és a Nagyvilág« kiadóhivatalába (Ferencziek tere, Athenaeum épület) küldendők. Tíz előfizetést példányra gyűjtőinknek egy tiszti példányt nyújtunk. Budapest, 1879. december hó 6-n.

AZ ATHENAEUM r. társulat,
kiadó-tulajdonos

MOLNÁR ANTAL,
szerkesztő.

Rendkívüli kedvezményül a »Magyarország és a Nagyvilág« féléves előfizetői 50, a negyedéves előfizetők 40°/_o-os ártelengetés mellett tehetnek megrendelést a legújabb regények jegyzékéből, melyet lapunk újévi első száma fog közzétenni.

mes tolla jövőre is emelni fogja lapunk érdekességét.

Mindazok nevével, kik a magyar költői irodalom terén számtal tesznek, találokni fog az olvasó a »Magyarország és a Nagyvilág« hasábjain. Kiváló gondtal leszünk lapunknak regény- és novella közleményeire. Az első évfolyamban ezeket sorát Csiky Gergelynek egy szép novellája fogja megnyitni. »A világtörvény ellen, elbeszélés a harminczkilenczedik századból« című nagyobb regény-közleményünk érdekfeszítő tartalmára előre felhívjuk olvasóink figyelmét. »Török szolgálatban és orosz fogságban« cím alatt egy orvos fogja elbeszélni a nemrég lefolyt török-orosz háboru alatti viszontagságos élményeit.

Képeink benső érték és művészi kiállítás tekintetében lapunk elbeszélő részének színvonalán fogunk állani. Örömmel jelenthetjük, hogy az új év legelején nagy hazánkfíának, Kossuth Lajosnak lakhelyéről igen szép képeket fogunk közölhetni, melyek külön e célra küldettek Collegno al Baraccóneból.

»A képzőművészet remekei«

cím alatt az új évfolyammal nagyérdekű képsorozatot indítunk meg minden idők legnagyobb mestereinek örökbecsű alkotásaiból. E gyűjtemény hazánkban eddig páratlanul álló művészi kincs birtokába juttatandja lapunk előfizetőit. »Költők csarnoka« címen szintén az újévtől kezdve rajzokkal és arcképekkel díszített szemelvényeket fog lapunk hozni a legjelesb költők műveiből.

„FŐVÁROSI LAPOK

tizenhetedik évfolyamára.

A lap régiebb, ismerősbb, semhogy hosszu programra szorulna. Szerkesztője V a d n a y K á r o s tulajdonosa: T ó t h K á l m á n, ezentul is rajta lenek, hogy a »Fővárosi Lapok« a hazai művelt község kedvelt közlönye maradjon. Az »A t h e n a e u m« mint a lap kiadója, kéri az előfizetések megújítását.

Előfizetési ár:

évnegyedre	4 frt.
félévre	8 frt.
egész évre	16 frt.

Az utalványok és levelek czimzendők: »A Fővárosi lapok kiadóhivatalába, Budapest.«

Előfizetési felhívás

„KIS LAP

1880-dik évi folyamára.

A végére járó évvel a »Kis Lap« jelen kötete is végé közeledik, hogy helyet adjon az újnak, a tizennyolczadiknak. Az új esztendővel immár tizedik évi folyamába lép a »Kis Lap« s az elmúlt tiz esztendőre Forgó bácsi örömmel és békességgel tekint vissza, azzal a jogos büszkeséggel, mely olyan ember érez, aki szeretettel, odaadással végzett munkájának szép sikerét látja. Mert fényes a siker, melyet a »Kis Lap« kivívott; még nem volt a gyermekvilágnak lapja, mely olyan hosszu fennállással és évről-évre annyira növekedő eltevéssel dícekedhetett volna. És nemcsak Forgó bácsit is ma már az egész magyar gyermekvilág; hanem Forgó bácsit tiz évi tapasztalás után, ismeri kis hívei kívánságait s ha e meg tudta nyerni szeretetüket, ezentul még biztosabban mithat erre.

A »Kis Lap« lényegében ezentul is az lesz, a mi eddig volt, a magyar gyermekvilág jó barátja, oktatója, mulatója; Forgó bácsi gondoskodni fog, hogy a »Kis Lap« ismertető és mulatót részai mindinkább érdekesebbek lenek, s buzgalmban mint eddig, ezután sem fog lankadni új kötetben.

»A vén remete háza«

czimmel egy hosszabb elbeszélés fog megindulni, mely, hiszem, még az eddigi közlötöknél is érdekesebb lesz; tovább lesz ismét egy új

Szindarab,

mely alkalmas lesz arra, hogy a farsang alatt kis híveink játszák s maguknak s másoknak mulatságos estét szereznek vele.

Ki ebb elbeszélések, mesék, ismertető cikkek, tréfák, komoly rajzok bőven lesznek a »Kis Lap« minden száma, úgy szintén lejtvények, találós mesék, melyeken a kis olvasóelméjüket gyakorolhatják.

Bucost nem mondom, mert tudom, hogy az új esztendőben megint együtt leszünk mindnyájan. Tehát isten veletlen a viszontlátásig!

Forgó bácsi

Tisztelettel felkérjük a »KIS LAP« t. előfizetőit szíveskedjenek megrendeléseiket mielőbb megújítani, hogy a szétküldése fennakadást ne szenvedjen.

A »Kis Lap« előfizetési ára:

Negyedévre	1 frt 40 kr.
Félévre	2 » 80 »
Egész évre	5 » 60 »

Az előfizetések (legzölészerűben postautalványon) a »Kis Lap« kiadóhivatalához, Budapest, Ferencziek-tere Athenaeum-épület, intézendők.